

ROZSIEPANY (1) *part praet pass pf*

o, e oraz a jasne.

[*sg n N rozsiepané.*] ◊ *pl N subst rozsiepan(e).*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. rozsiepać.

[*Składnia dopełnienia sprawcy: rozsiepany od czego.*]

*Rozszarpany, porozrywany na kawałki; przeni: pądaią sie mocne miáltá y zamki/ bywáią rozliepáne ofiádłości/ bogáctwá/ rofkołzy ludzkie thuż przed oczymá ich. RejZwierc 255v; [Wnet gwałtem k łobie pędzą á wżyftko sie morze Od wioleł wyniešionych rozšiepáne porze [*convulsum remis rostrisque tridentibus aequor VIII 690*] Z piánámi y z niemáłym łzumem naw *VergKoch 239 (Linde s.v. rozsiepać)*].*

Cf ROZSIEPAĆ

MN